

7.

LOKALE REGLER

Fastsættelse af lokale regler

Lokale reglers indhold

Markeringer på banen

Ordensforskrifter

**Standard-
formuleringer**

Lokale regler skal formuleres meget omhyggeligt for at være entydige, dækkende og forståelige.

Den lokale regel må ikke gentage eller omskrive en golfregel, fordi spilleren så kan tro, at der er tale om en særregel. Der skal blot henvises til det relevante regelnummer. På de følgende sider er angivet nogle standardformuleringer.

Der henvises i øvrigt til Golfreglerne, Tillæg 1, afsnit A og B, som omhandler lokale regler og deres formuleringer.

lokal regel erklæres for en integrerende del af banen.

Standardformuleringer for lokale regler

I Golfreglernes Tillæg I, Afsnit B, "Eksempler på Lokale Regler", er anført eksempler på anbefalede standardformuleringer af lokale regler for følgende tilfælde:

Vanmdhazarder
Areal under reparation med spilleforbud
Miljøfølsomme områder
Beskyttelse af nyplantede træer
Lempelse for bold fæstnet i eget nedslagsmærke; at rense bolden
"Lejeforbedring" og "Vinterregler"
Luftningshuller
Samlinger i udskåret tørv
Sten i bunkers
Ikke-flytbare forhindringer tæt på greenen
Midlertidige ikke-flytbare forhindringer
Midlertidige el-ledninger og kabler
Droppezoner
Afstandsmålere

I det efterfølgende er behandlet særlige lokale regler for visse specifikke særlige unormale forhold.

Man bør så vidt muligt undgå eller tidsmæssigt begrænse de anførte lokale regler, idet de mere eller mindre sætter grundtanken med selve golfspillet ud af kraft: "Spil bolden som den ligger".

Bunker i AUR

Områder, hvor der foregår reparations- eller anlægsarbejder, eller hvor spil i øvrigt må anses for urimeligt vanskeliggjort, kan af komiteen erklæres for "areal under reparation" og området skal klart defineres, f.eks. afgrænses med blå pæle eller markeres med en blå streg i græsset.

Hvis en bunker i sin helhed er gjort til areal under reparation, bør komiteen erklære den for "through the green", således at Regel 25-1.b (i) og ikke 25-1.b (ii) gælder. En lokal regel kunne f.eks. lyde:

"Fairway bunkeren i areal under reparation i højre side på 6. hul er "through the green". Regel 25-1b (i) gælder."

Skader på banen

Usædvanlige skader på banen kan være forårsaget af dyr, maskiner eller vejret, f.eks. hovspor, traktorspor, regnvejrsrender og væltede træer. Regel 25 giver kun lempelse for skader fra gravende dyr. Hvis komiteen skønner, at skader som de nævnte eksempler, er til urimelig gene for spillet, kan man opstille en midlertidig lokal regel med lempelse på samme vilkår som i Regel 25. Reglen bør f.eks. udformes således:

"På 10 huls fairway er hovmærker og traktorspor at betragte som areal under reparation. Regel 25 gælder."

Da skaden normalt kun findes på en del af banen, og da lempelse kun bør opnås på visse steder, skal reglen selvfølgelig angive dette anvendelsesområde.

I sandbunkers med stejle skråninger kan kraftigt regnskyl eller vandingsanlæg lave render, hvor sandet er skyllet væk. Sådanne render kan en lokal regel betegne som areal under reparation, hvor Regel 25-1.b (ii) gælder. En sådan lokal regel bør ikke være permanent, men bør kun fastsættes for de beskadigede bunkers, når skaderne er opstået og straks ophæves, når udbedring er sket.

Jordfaste sten

Hvis der på banen forekommer større jordfaste sten, som man ikke kan eller vil fjerne, kan komiteen, hvis den finder stenene til unødigt gene for spillet, betegne sådanne sten som ikke-flytbare forhindringer ved en lokal regel, idet stenene eventuelt betegnes nærmere:

"Jordfaste sten (hvidmalede sten på 12. hul) betragtes som ikke-flytbare forhindringer. Regel 24-2 gælder."

Nyplantninger

Hvis man ønsker at beskytte et område af banen mod spil, kan komiteen erklære området for areal under reparation og ved en lokal regel forbyde spil inden for området:

"Områder på 1. hul, markeret med blå pæle med sort top, er areal under reparation med spilleforbud, hvor lempelse i henhold til Regel 25-1 skal tages."

En hyppig forekommende situation af denne type er beskyttelse af nyplantninger. Da nyplantning imidlertid er et vidt begreb, kan man ikke nøjes med at tale om "nyplantning"; man må betegne dem nærmere. Hvis det drejer sig om et afgrænset område med nyplantninger, kan komiteen beskrive områdets grænser, f.eks. "det beplantede område mellem 3. og 4. hul" eller markere grænserne med blå pæle. Man kan herefter enten betegne området som areal under reparation med spilleforbud, og i så fald skal pælene være blå med sort top.

Hvis det drejer sig om enkeltstående nyplantninger, kan man angive dem på forskellige måder, f.eks.: "Træer markeret med en (farve) pæl ..., træer markeret med en (farve) tape om stammen ..., træer med støttepæle ...". Man kan herefter i den lokale regel angive området med de således markerede træer som areal under reparation og/eller man kan definere træerne som ikke-flytbare forhindringer, hvor lempelse i henhold til Regel 25-1 henholdsvis Regel 24-2 skal tages. Hvis areal under reparation løsningen vælges, skal markeringen være blå/sort. Hvis ikke-flytbar forhindring løsningen vælges, anbefales det, at hvert enkelt træ markeres med en mærkat.

For fuldstændighedens skyld bør man i den lokale regel også angive, at eventuelle støttepæle, trådnæt eller lignende omkring nyplantning er ikke-flytbare forhindringer.

Provisorisk bold for bold i vandhazard

I meget sjældne tilfælde kan en vandhazard have en beliggenhed, form eller størrelse, som gør det hensigtsmæssigt at tillade, at der slås en provisorisk bold, hvis den første bold kan være tabt i den pågældende vandhazard. Hvis dette tillades ved en lokal regel, skal denne også fastslå, at kun hvis bolden findes i vandhazarden, kan spilleren vælge enten at spille den oprindelige bold, som den ligger i vandhazarden eller spille den provisoriske bold med et straffeslag efter regel 27-2. Spilleren kan ikke vælge nogen af de i regel 26-1 angivne lempelsesmuligheder, ligesom spilleren skal spille den oprindelige bold, hvis den findes uden for vandhazarden.

Lejeforbedring

Banernes spillemæssige tilstand kan i vinterhalvåret, 1/11 - 1/5, være så dårlige, at rimeligt spil er umuliggjort, og komiteen kan da, for at lette spillet, opsætte en lokal regel om lejeforbedring. Reglen bør udformes som anført i Golfreglernes, Tillæg I, Afsnit B, 4c, "Lejeforbedring" og "Vinterregler".

Helt undtagelsesvis kan det være nødvendigt at udstrække reglen til også at gælde rough, således at lejeforbedring er tilladt "through the green".

Reglen kan gælde for hele banen eller for enkelte huller. Reglen bør ikke gælde for en længere periode end højst nødvendigt, og man skal i øvrigt være opmærksom på bestemmelser om slagspilbetingelser (se Handicapsystemet)

Man skal endvidere være opmærksom på, at Regel 25-2 om bold fæstnet i sit eget nedslagsmærke, Regel 25-1, om tilfældigt vand og afmærkning af visse områder som areal under reparation, i de fleste tilfælde unødvendiggør en generel regel om lejeforbedring. Især Regel 25-2, som eventuelt ved en lokal regel kan udstrækkes til at gælde "through the green", er væsentlig i denne forbindelse.

Undertiden ses betegnelsen "vinterregler" anvendt, når lejeforbedring er tilladt.

I helt ekstreme tilfælde, hvor banen skal skånes, og det kan være nødvendigt ved nyanlæg, kan man kræve, at bolden slås fra tee, også fra fairway og through the green, men så har det efterhånden ikke så meget med golf at gøre længere.

Nedfaldent løv

Visne blade i store mængder kan om efteråret frembyde en risiko for mistet bold på steder, hvor en sådan risiko normalt ikke findes. En midlertidig lokal regel kan være rimelig:

"På 9. hul er områder dækket med nedfaldent løv at betragte som areal under reparation. Regel 25 gælder."

Markeringer på banen

I det følgende skal redegøres for reglerne for placering af pælemarkeringer på golfbaner. Målgruppen er greenkeepere, klubbernes baneudvalg og klubbernes turneringskomité.

Erfarne golfspillere vil til tider finde ordlyden elementær for så vidt angår årsagssammenhæng til golfreglerne, men formen er valgt for at lette læsningen for den måske ikke så golfspilkundige greenkeeper eller greenkeeperlærling. Spillerens adfærd er derfor beskrevet, som den tager sig ud set fra greenkeeperens synspunkt, - ikke fra medspillerens.

Det kan derfor anbefales, at yderligere information søges i golfreglerne.

Typer af markering En banemarkering udgøres af en række ens farvede pæle, plader, nedlagte bemalede sten, afstribninger, spraymalinger etc., der angiver grænsen for et bestemt område af en golfbane. Greenkeepere ynder ofte at benytte plader eller nedlagte sten, idet de kan køre hen over dem med maskinerne, og dermed let holde markeringerne frit af rough og bevoksning. Når der i det efterfølgende henføres til pæle, menes der enhver type af markering, som anført ovenfor.

Med undtagelse af "out of bounds" markeringer skal markeringer omkrænse et bestemt område, hvor der gælder særlige betingelser. "Out of bounds" markeringer skal angive, hvor grænsen for golfbanen går i forhold til resten af verden.

Den mest almindelige type markering er pæle. Pælene er typisk af "taglægte"-dimension, og slået i jorden, så ca. 1/2 meter stikker op.

Med undtagelse af "out of bounds" markeringerne, er alle markeringstyper i golfreglernes forstand forhindringer.

Farve markeringer Der findes følgende markerede områder på golfbaner:

Hvide pæle Out of Bounds (Banens grænse)

Gule pæle Vandhazard, eksempelvis en sø, et vandløb eller vandhul.

Røde pæle Parallel vandhazard (Lateral Water Hazard) er en vandhazard, der er således beskaffen, at spilleren ikke med rimelighed kan droppe en bold bag hazarden (i forhold til flaget/greenen). Denne situation opstår ofte, når hazarden er omtrent parallel med spillerretningen. Omvendt gælder det dog ikke, at blot hazarden ligger parallelt med hullet, er der tale om en "parallel" vandhazard.

Blå pæle Areal under reparation (Ground Under Repair eller GUR)

Blå pæle med sort top: Areal under reparation, hvorfra der ikke må spilles.

Det er kun den gule farve for vandhazarder og den røde for parallelle vandhazarder, der er defineret og fastlagt i golfreglerne. Disse skal derfor benyttes som standard over hele verden. Ellers er ovenstående pælefarver gennemgående standard på de fleste golfbaner i Danmark.

Efterfølgende er forslag til farvemarkering for andre typer af områder på en golfbane:

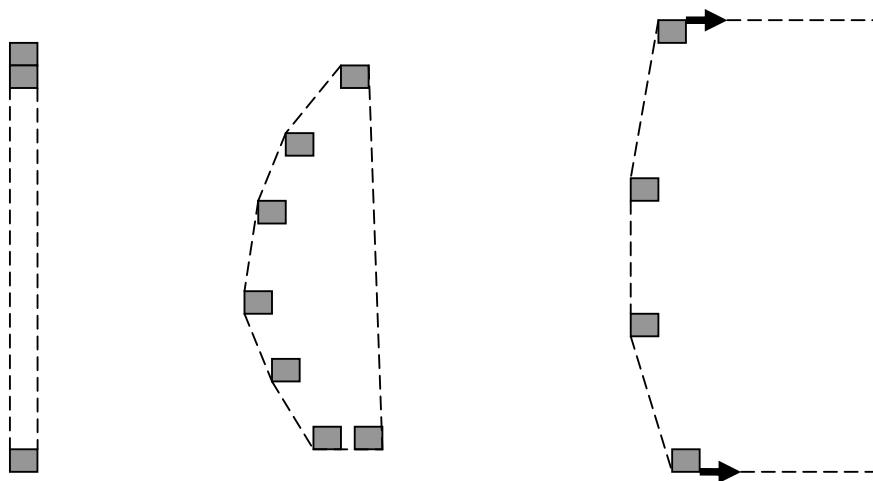
Grønne pæle anvendes i forbindelse med vandhazard eller parallel vandhazard, hvor spilleren anvender droppezone, idet to grønne pæle markerer afgrænsningen af den del af hazarden, hvorfra droppezone må benyttes. Droppezone er et forud defineret sted at droppe bolden. Jævnfør i øvrigt forklaring nedenfor.

Gule, røde, blå eller hvide pæle med grøn top: Et areal, som en myndighed har erklæret miljøsensitivt, og hvor færdsel og/eller spil derfor er forbudt. Arealet kan være vandhazard, parallel vandhazard, areal under reparation med spilleforbud eller out of bounds. Med hensyn til komiteens udformning af lokale regler vedr. miljø-sensitive områder henvises til Golfreglerne Tillæg 1 afsnit B, stk. 2, og der gøres samtidig opmærksom på Decisions 33-8/ 1 – 45, som redegør for afmærkning og regelforhold.

Pælene skal markere et område

De pæle, som opstilles, skal altid markere et område - et areal, hvor de pågældende betingelser gælder. En enkelt pæl er ikke tilstrækkelig i sig selv, da området da kun er selve pælens udstrækning. To pæle angiver kun en stribe land med bredde lig pælernes tykkelse

Et områdes grænser er altid til pælernes ydersider.

Figur 1: Ydersiderne af pælene, som afmærker et område, markerer områdets grænse og udstrækning.

Det er ikke altid muligt at komme rundt om hele det område, man ønsker at markere, hvorfor det kan blive nødvendigt at markere en retning, som angiver grænsen for området ud i det uendelige. Det kan f.eks. gøres med

en pil på den sidste pæl i rækken, f.eks. vinkelret på rækken

en skråtstillet pæl (af samme farve), som læner sig op ad den sidste pæl i rækken, og som f.eks. peger vinkelret på rækken

To lodrette pæle, som står tæt sammen for enden af rækken af pæle, angiver ikke nødvendigvis en retning. Man hører ofte, at sådanne to lodrette pæle angiver, at her ophører f.eks. out of bounds - de vil i virkeligheden blot angive situationen til venstre på figur 1.

"At droppe"

For at kunne sætte pælene korrekt er det nødvendigt at kende visse af golfspillets regler, som spilleren må rette sig efter, når hans bold havner i det aktuelle område, d.v.s. indenfor pælemarkeringen.

Vigtigst er det at kende forskel på de ovennævnte områder. De skal derfor gennemgås, men først skal begrebet "at droppe" defineres:

At "**droppe**" vil sige at sætte bolden eller en ny bold i spil ved at lade den falde ned på jorden fra strakt arm i skulderhøjde. Bolden må aldrig droppes nærmere hullet end det pågældende sted eller skæringspunkt, hvor bolden f.eks. gik i vandhazarden eller i areal under reparation. Spilleren dropper en bold f.eks., hvis han har mistet bolden i en sø, eller hvis bolden er havnet i areal under reparation eller Out of Bounds. En bold er i spil, når den rammer en del af banen – regel 20-2b.

Out of Bounds (hvide pæle)

"Out of Bounds"-pæle angiver banens grænser. Kommer spillerens bold til hvile på den anden side af de hvide pæle, skal han slå en ny bold fra det sted, hvorfra den oprindelige bold blev slået.

Den præcise grænse for Out of Bounds defineres af det nederste punkt på den side af pælen, der vender ud mod banen. Selve pælen står derfor Out of Bounds, hvilket betyder, at spilleren (når hans bold ikke er Out of Bounds) hverken må droppe fri af pælen eller flytte den, hvis den generer hans sving.

Areal under reparation (blå pæle)

Et areal, der på grund af dårlig stand eller banearbejde er uegnet til spil, mærkes med blå pæle.

I henhold til regel 25-1 kan spilleren ikke opnå lempelse for en bold, der ligger i areal under reparation, som befinder sig i en vandhazard. Der har derfor ingen mening at markere areal under reparation inde i en vandhazard.

Slår en spiller sin bold ind i et sådant område, og finder han bolden, må han spille den som den ligger eller droppe den ud i henhold til golfregel 25-1b. Finder han derimod ikke bolden, skal han droppe ud fra det sted, hvor bolden gik ind i området. Der bliver derfor ofte stillet det krav til greenkeeperen, at vedligeholdelsesstandarderne rundt om areal under reparation skal være omtrent som normalt det pågældende sted på banen.

Det er mest almindeligt, at klubbens komité eller baneudvalg sætter og måske også vedligeholder banens markeringer, og sådan vil det også ofte være, når der er tale om områder med dårlig stand. Men er der tale om, at greenkeeperen påbegynder et arbejde, der gør et område af banen uegnet til spil eller unfair for spillerne, må greenkeeperen naturligvis selv sørge for at etablere en tilstrækkelig markering, og derefter underrette klubbens komité, da denne jo er ansvarlig for markeringen.

Findes der en bunker helt eller delvis inde i arealet under reparation, skal man være opmærksom på, at en bunker aldrig mister sin status som bunker, med mindre bunkeren erklæres "under reparation" og den skal dermed betragtes som "Through the green". I modsat tilfælde koster det et straffeslag (i henhold til regel 25-1b (ii) (b)) at droppe ud af bunkeren, også selvom bunkeren er helt inde i areal under reparation og også selvom der er spilleforbud.

Markeringer må dog ikke ændres af banepersonalet under en turnering, ligesom større reparationsarbejder ikke bør finde sted.

Grænsen for areal under reparation defineres af det nederste punkt på den side af pælen, der vender bort fra arealet under reparation. D.v.s. pælen står i området.

Ønsker man, at der **ikke må spilles** fra et område under reparation, gives alle de blå pæle en sort top. Anvendelsen af sorte toppe bør dog indskrænkes mest muligt og kun finde sted, når det er nødvendigt, f.eks. i forbindelse med nyplantning eller nysåning.

Vandhazard (gule pæle)

Vandhazarder er søer, moser, vandhuller, åer, vandløb o.lign. De markeres med gule pæle.

Droppereglerne er imidlertid forskellige fra de øvrige markeringer. Hvis ikke spilleren vælger at spille bolden, som den ligger i vandhazarden, skal han nemlig droppe således, at han har det punkt, hvor bolden sidst **krydsede** grænsen til hazarden mellem sig og hullet (selve hulkoppen). Sagt på jævnt dansk: Han skal droppe, så han skal slå hen over det sted, hvor bolden røg ind i hazarden. Dette betyder, at han tvinges til at krydse hazarden med sit næste slag. I praksis betyder dette for greenkeeperen, at der skal være en anstændig pasningsmæssig standard på de sider af hazarden, der vender bort fra green'en. Tænk på, at hvis en bold lige triller ned i en sø langs en fairway eller green, men på den side af søen, hvor hullet/greenen er, så skal spilleren droppe på den modsatte side.

Spilleren må selv vælge, hvor langt tilbage han vil droppe, blot han holder det omtalte krydsningspunkt mellem sig og hulkoppen.

Hazardens grænse defineres af det nederste punkt på den side af pælen, der vender bort fra hazarden. D.v.s. pælen står i hazarden.

Parallel vandhazard (røde pæle)

Spillerens droppeposition ved en almindelig vandhazard (gul) kan blive helt umulig i visse tilfælde. Man kan f.eks. ikke droppe på den anden side af Vesterhavet eller Out of Bounds eller flere hundrede meter væk. I sådanne situationer definerer man vandhazarden som "parallel vandhazard". "Parallele vandhazarder" er derfor en undtagelse, og ikke en fast standard, man kan vælge, eller noget, der kan benyttes for at lette eller fremme golfspillet på banen.

Det er væsentligt at gøre sig klart, at kun hvis spillerens ovennævnte fremgangsmåde ved de gule pæle ikke er mulig eller "af komiteen" vurderes uhensigtsmæssig, anvendes i stedet røde pæle. Dette kan f.eks. være tilfældet ved kyststrækninger, hvor man jo ikke kan gå over på den anden side og droppe.

Parallele vandhazarder markeres med røde pæle.

Ved røde pæle må spilleren droppe 2 køllelængder ud til siden i forhold til det sted, hvor bolden sidst krydsede grænsen. Hvis det er muligt, må spilleren droppe til valgfri side af hazarden, og han vil derfor ikke tvinges til at spille over hazarden.

Det er en udbredt misforståelse, at hvis hazardens grænse løber parallelt med hullet, så er der tale om en parallel vandhazard. Det skulle følge af det foregående, at dette ikke behøver at være tilfældet. Det afgørende er, at man ikke kan droppe på modsat side i forhold til hullets mulige placeringer på green.

Når man vurderer, om en hazard skal være parallel, skal man overveje konsekvenserne for spillet på alle de huller, hvor hazarden kommer i spil.

Hazardens grænse defineres af det nederste punkt på den side af pælen, der vender bort fra

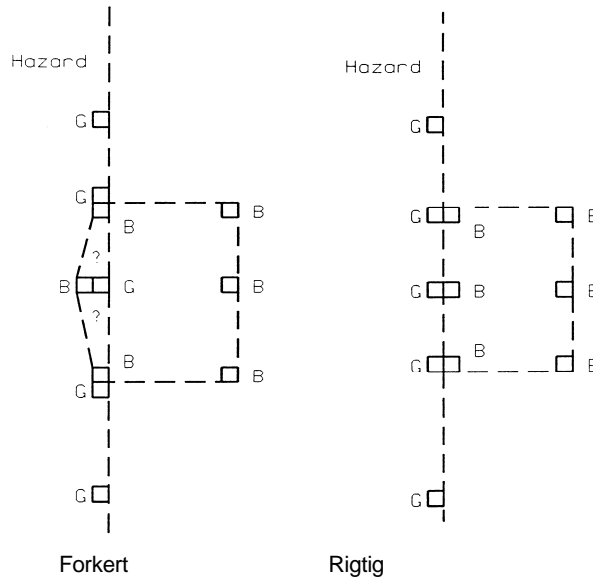
	<p>hazarden. Dvs. pælen står i hazarden.</p>						
Hazard med grønne pæle	<p>Hvis det ved en hazardgrænse er vanskeligt for spilleren at droppe bolden på korrekt sted i.h.t. golfreglerne, kan komiteen beslutte at etablere en droppezone. Der er her ofte tale om en parallel vandhazard, der delvis omkranser en green, således at spilleren ikke kan komme til at droppe uden at komme nærmere flaget/hullet.</p> <p>Hazarden skal i så fald udover den normale pælemarkering markeres med grønne pæle på den aktuelle strækning. Droppezonens udstrækning kan også markeres med grønne pæle eller et med hvid maling markeret område i græsset med et "DZ" malet i midten.</p>						
Placering af banemarkeringer	<p>Når man sætter pælene, skal man ikke så meget se på den enkelte pæls placering som sigtelinien mellem pælene. Sigtelinien udgør jo grænsen for spilleren. Derfor må søen eller arealet under reparation eller banens grænse ikke bugte sig ind i sigtelinien mellem pælene. Pælene skal følgelig stå et stykke fra det aktuelle område, hvis grænsen ikke er absolut retlinet. Se f.eks. i den højre situation på figur 5.</p> <p>Når en spiller dropper ud til siden, bør han kunne finde et sted, der ikke er totalt vildnis, men højst semirough. Spilleren skal ikke straffes to gange - først for at være kommet i hazarden, og derpå for et evt. drop i den høje rough. Dette er ikke en golfregel, men kutyme.</p> <p>Er der tale om gule pæle, bør spilleren også kunne finde et egnet klippet areal, men dette behøver ikke ligge klods op ad pælerækken. Det kan i princippet ligge flere meter væk (Det er dog ikke særligt hensigtsmæssigt, hvis græsset omkring en hazard er så tykt, at der let kan opstå tvivl, om bolden er væk i græsset eller i hazarden; i så fald er det ofte bedst at flytte pælene ud til kanten af vildniset, og lade vildniset indgå i hazarden).</p> <p>Man skal kunne sigte mellem pælene, dvs man skal kunne se fra den ene til den anden pæl. Derfor skal man alligevel frem med klippemaskiner, og man kan så lige så godt gøre droppeområderne fremkommelige med det samme.</p> <p>Det er ikke hensigtsmæssigt at sætte pælene helt nede ved vandkanten i en hazard. Det er bedre at sætte dem, så spilleren ved at droppe ud får et rimeligt klippet areal at spille fra. Er der f.eks. træer eller buske i vandkanten, vil man normalt stille pælene lige udenfor skov- eller buskadsgrænsen.</p>						
Markeringsgrænsen skal være entydig	<p>Pæleplaceringen bør foretages på en sådan måde, at den ikke kan blive genstand for fortolkning.</p> <p>Ved områder, der ikke kan omkranses helt af pæle, støder man på det problem, at man på et tidspunkt bliver nødt til at slutte pælerækken.</p> <p>Da denne afslutning ikke må kunne blive genstand for fortolkning, bør pælerækken forlænges længere ud, end golfspilleren kan tænkes at slå sin bold. Dette gælder i særdeleshed ved Out of Bounds, hvor der ikke findes nogen naturlig grænse. Hvis f.eks. en Out of Bounds-markering slutter indenfor spillerens "slaglængde", vil der kunne opstå tvivl, om spillerens bold er Out of Bounds, når den ligger i nærheden af sidste markeringspæl. ("Slaglængden" bør også omfatte slag, der richterer bagud).</p> <p>Der, hvor pælerækken endelig slutter, bør man for en sikkerheds skyld sætte en særlig "pegepæl", som angiver grænsen videre frem (i det uendelig). Dette gælder i særdeleshed ved Out of Bounds.</p>						
Områdetyper	<p>Som det fremgår af ovenstående er der i princippet tre typer af områder, som markeres på en golfbane, og som er basalt forskellige:</p> <table border="0"> <tr> <td>Out of bounds:</td> <td>Regel 27 gælder. Bolden skal ligge i området, der er out of bounds, for at være out of bounds. Bolden er tabt. Det er underordnet, hvordan den er kommet derind.</td> </tr> <tr> <td>Areal under reparation:</td> <td>Regel 25 gælder. Bolden skal ligge i areal under reparation, for at spilleren kan opnå lempelse efter regel 25. Som udgangspunkt er det er underordnet, hvordan den er kommet derind, dog undtagen hvis den er tabt i AUR, jf. Regel 25-1c.</td> </tr> <tr> <td>Vandhazarder:</td> <td>Regel 26 gælder. Bolden skal ligge i vandhazard, for at spilleren kan opnå lempelse efter regel 26. For at kunne bestemme hvilken lempelse der kan tages, skal spilleren entydigt kunne se, hvilken type vandhazardgrænse (gul, rød eller grøn) bolden sidste har krydset. Det er dermed alt afgørende, hvor bolden er kommet ind i vandhazarden.</td> </tr> </table>	Out of bounds:	Regel 27 gælder. Bolden skal ligge i området, der er out of bounds, for at være out of bounds. Bolden er tabt. Det er underordnet, hvordan den er kommet derind.	Areal under reparation:	Regel 25 gælder. Bolden skal ligge i areal under reparation, for at spilleren kan opnå lempelse efter regel 25. Som udgangspunkt er det er underordnet, hvordan den er kommet derind, dog undtagen hvis den er tabt i AUR, jf. Regel 25-1c.	Vandhazarder:	Regel 26 gælder. Bolden skal ligge i vandhazard, for at spilleren kan opnå lempelse efter regel 26. For at kunne bestemme hvilken lempelse der kan tages, skal spilleren entydigt kunne se, hvilken type vandhazardgrænse (gul, rød eller grøn) bolden sidste har krydset. Det er dermed alt afgørende, hvor bolden er kommet ind i vandhazarden.
Out of bounds:	Regel 27 gælder. Bolden skal ligge i området, der er out of bounds, for at være out of bounds. Bolden er tabt. Det er underordnet, hvordan den er kommet derind.						
Areal under reparation:	Regel 25 gælder. Bolden skal ligge i areal under reparation, for at spilleren kan opnå lempelse efter regel 25. Som udgangspunkt er det er underordnet, hvordan den er kommet derind, dog undtagen hvis den er tabt i AUR, jf. Regel 25-1c.						
Vandhazarder:	Regel 26 gælder. Bolden skal ligge i vandhazard, for at spilleren kan opnå lempelse efter regel 26. For at kunne bestemme hvilken lempelse der kan tages, skal spilleren entydigt kunne se, hvilken type vandhazardgrænse (gul, rød eller grøn) bolden sidste har krydset. Det er dermed alt afgørende, hvor bolden er kommet ind i vandhazarden.						

Som det fremgår ovenfor skal spilleren entydigt kunne se, om bolden er på banen uden for et af områderne, eller om den er havnet (og ligger) i en af de tre områdetyper. De skal dermed være klart adskilte og ikke på nogen måde overlappe hinanden.

Er bolden havnet (og ligger) i en vandhazard, skal spilleren yderligere klart kunne se, hvor den er kommet ind i hazarden og hvilken type hazardgrænse, den sidst har krydset.

Områder må ikke overlappe hinanden

Visse steder grænser to områder af hver sin type (out of bounds, AUR eller vandhazard) op mod hinanden. I så fald må man placere to pæle med hver sin farve klods op ad hinanden som vist på figur 2 til højre.

Figur 2: To områder (vandhazard og AUR), grænsende op til hinanden.

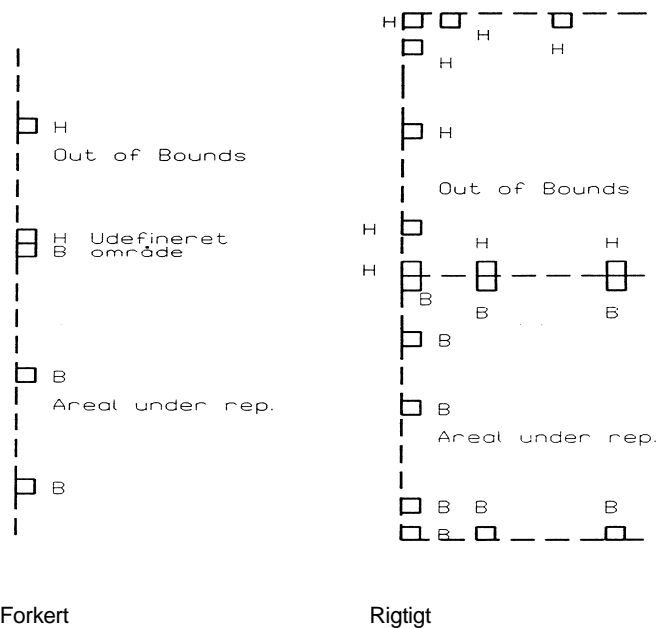
Husk, at gule og røde pæle står i hazarden og blå pæle i området under reparation, mens hvide pæle står Out of Bounds. Derfor er placeringerne til højre på figur 2 rigtige (pælene står i "sit eget" område), og placeringerne til venstre forkerte, idet der her fremkommer et eller flere områder, hvor spilleren ikke ved, om han er i vandhazard eller i areal under reparation.

Det fremgår heraf, at man normalt ikke kan anvende tofarvede pæle, idet der så bliver et dobbelt-defineret område af samme bredde som pælene.

Områder skal afgrænses

Man kan ikke tolerere, at en markeringslinie skifter mellem hazard, areal under reparation og/eller out of bounds uden at disse områder også er adskilt og afgrænset "inde i baglandet". Spilleren kan ikke se, hvilke type areal hans bold ligger i, hvis der ikke er foretaget en adskillelse af områderne med dobbeltpæle.

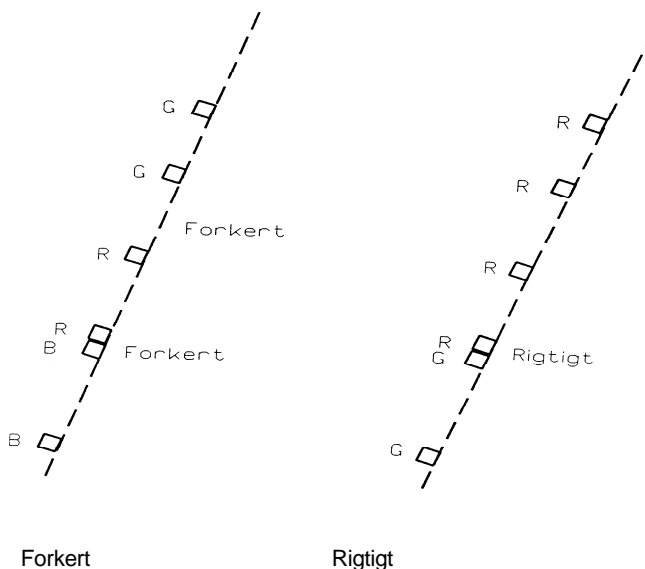
Er der tale om områder grænsende op til hinanden, hvor grænsen ikke har betydning, men derimod boldens placering i arealet, må arealet naturligvis kunne farvebestemmes. Som følge heraf kan man f.eks. ikke lade en hvid grænse (Out of Bounds) overgå til rød (Vesterhavet) eller blå (areal under reparation). Man må nødvendigvis trække en grænse på tværs med dobbeltpæle for at adskille områderne - se figur 3.

Figur 3: Trækning af grænse på tværs ved overgang mellem forskelligt farvede pæle (andre end rød og gul)

Farveskift i vandhazardlinie

Da det for de forskellige typer af vandhazarder kun har betydning, hvor bolden sidst krydsede grænsen (og ikke hvor i vandhazarden bolden ligger), kan der skiftes mellem rød og gul (og grøn) i en markeringslinie, hvor vandhazarden skifter type. Her har det kun betydning for spilleren, i hvilken type hazard bold er kommet ind i, og det bestemmes ud fra, hvor hazarden blev krydset. Der, hvor vandhazarden skifter type, vil man placere de to pæle klods op ad hinanden som vist på figur 4.

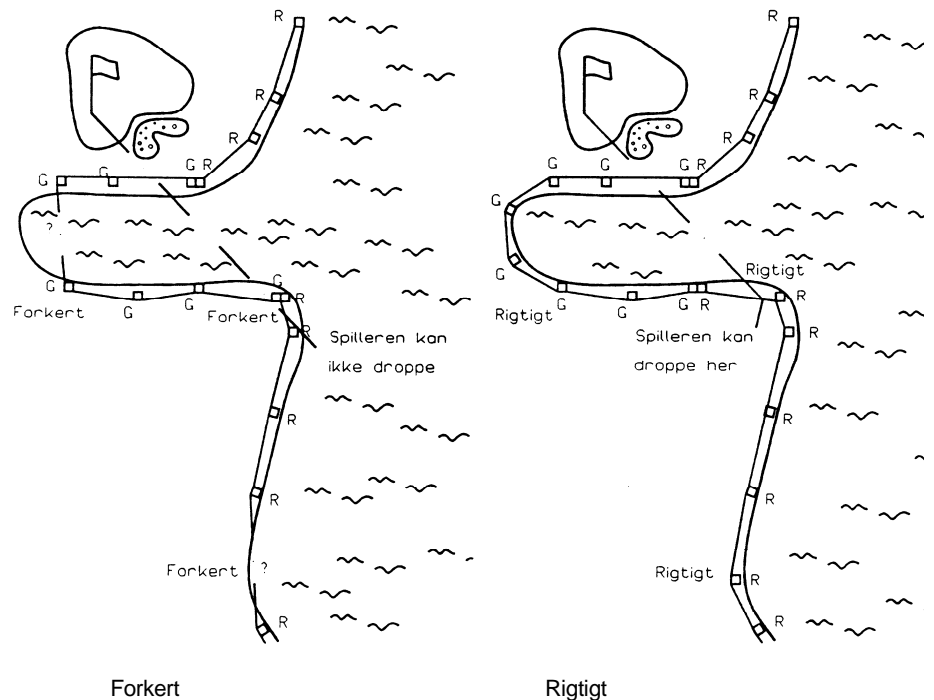
Figur 4: Overgang mellem rød og gul (og grøn) pæle.

Pæle, som markerer overgang fra en type vandhazard til en anden, skal placeres helt tæt sammen i linien da spilleren ellers mellem f.eks. en gul og en rød pæl ikke ved, hvilken type vandhazardgrænse, han har krydset, og dermed ikke ved, hvilke dropperegler, han skal/kan følge.

Skift fra gul til rød vandhazard

Lidt mere kompliceret er det, hvis et rødt/gult farveskift sker således, at spilleren, hvis bold har krydset den gule grænse, ved at gå bagud (i forhold til hulkoppen) fra den gule grænse ikke kan komme til at droppe uden for vandhazarden, men kun kan droppe indenfor det røde område - se figur 5's venstre situation.

I så fald har de gule pæle forkert farve tæt ved det "indvendige hjørne". De skal være røde, så spilleren ikke behøver at gå bagud i linien i forhold til hulkoppen, men kan droppe ud til siden, jævnfør figur 5's højre situation. Fænomenet opstår især ved "halvøer", hvor man bliver tvunget til at skifte pælefarve fra gul til rød, så der kan droppes ud til siden.

Figur 5: Ved "indvendige hjørner" skal spilleren kunne droppe. Der skal derfor være røde pæle i selve hjørnet.

Vandhazardtyperne (farvemarkeringerne) har naturligvis det til fælles, at der skal droppes ud der, hvor bolden "går ind" (krydser grænsen), og ikke det sted, hvor bolden kommer til hvile. Grænsen - ikke området - er derfor afgørende i begge disse tilfælde. Dette simplificerer sagen meget for spilleren, idet det sted i hazarden, bolden lander, ikke har betydning ved dropning, blot spilleren er sikker på, at bolden landede i hazarden, og han ved, hvilken hazardfarve boldens bane sidst krydsede.

Til sidst skal det anføres, at det altid er den vandhazardgrænse, bolden sidst krydsede, der har betydning for, hvorledes der skal/kan droppes. Hvis bolden er kommet over på green-siden af vandet - se figur 5 - men af en eller anden årsag triller tilbage og ned i vandhazarden, så er det det krydsningspunkt, som er afgørende for, hvor der må/kan droppes.

Som det fremgår af figur 5 så skal den gul/røde overgang på greensiden af vandhazarden rykkes længere til venstre, da spilleren ved krydsning af den gule grænse ellers ikke kan komme til at droppe på den modsatte side af vandhazarden.

Ordensforskrifter

Ordensforskrifter må som nævnt ikke sammenblandes med lokale regler. Ordensforskrifter er lokale færdsels- og etiketteregler, som angiver de særlige lokale hensyn, som spillerne skal tage til hinanden, til banen og til omgivelserne i øvrigt.

Det er praktisk at bekendtgøre de vigtigste ordensforskrifter sammen med de lokale regler og angivelser af banens markering, men det skal ske i et særskilt afsnit under overskriften: Ordensforskrifter.

Som ordensforskrifter skal man ikke gentage eller omskrive de almindelige etiketteregler, som findes forrest i golfreglerne. De må forudsættes bekendt.

Typiske ordensforskrifter kan dreje sig om:

- Startreservering - f.eks. boldrende

- 3- og 4-bolde påbudt i weekends

- Forbud mod prøvesving på teestedet.

- Forbud mod betrædelse og eftersøgning af bolde på tilstødende marker og lignende.

- Fortrinsret for spillere på eet hul i forhold til et andet hul.

- Tilladelse til at starte en runde på 10. hul.

- Skittevis start og fortsættelse på 1. & 10. hul på 9 huls baner.

- Forbud mod indspil på puttinggreen.

- Fastsættelse af trafiklinier på banen.

- Forbud mod at medtage hunde eller mod løsgående hunde.

- Hensyntagen til joggere, ryttere, skovgæster og lignende.

- Forbud mod brug af golfvogne.

- Forbud mod brug af stål-spikes

- Begrænsning i brug af mobiltelefoner og andet elektronisk udstyr under spillet.

Råd og vejledning

Råd og vejledning vedrørende opstilling og formulering af lokale regler, banemarkering og ordensforskrifter kan fås i DGU ved henvendelse til sekretariatet.